

ANMÄN
02 DES. 2020

KLAGANDE

Sveaskog Förvaltnings AB, 556016-9020

MOTPART

Länsstyrelsen i Västerbottens län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens beslut 2020-04-07, dnr 218-3143-2020

SAKEN

Användande av motordrivet fordon/anordning vid skydds jakt på älg

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet av länsstyrelsens beslut.

BAKGRUND

Beslut angående skyddsjakt

Länsstyrelsen beslutade i februari 2020 att avslå Sveaskogs ansökan om skyddsjakt på totalt 50 älgar inom fastigheten Råmen 1:1 i Lycksele kommun (dnr 218-1478-2020).

Den 2 april 2020 ändrade Naturvårdsverket beslutet så att Sveaskog fick tillstånd till skyddsjakt på högst 16 älgar på fastigheten (dnr NV-02256-20). Som villkor föreskrevs bl.a. att skyddsjakten fick bedrivas t.o.m. den 12 april 2020, att högst tre valfria älgar fick fällas per jakttillfälle och jaktområde/såt för att uppnå maximal skrämseffekt, att drevjakt inte fick användas och att jakten inte heller fick genomföras med hjälp av lös hund.

I beslutet angav Naturvårdsverket bl.a. följande. Älgpopulationens skador på skog ska i första hand förebyggas genom jakt och under ordinarie tid för älgjakt. Av handlingarna i ärendet framgår att s.k. vandringsälgar under senare delen av vinterhalvåret sedan lång tid tillbaka samlas inom området. För att minska skadorna i utsatta områden måste älgstammen anpassas i flera angränsande områden. Ett större grepp behöver därför tas avseende förvaltningen av älg och dess påverkan på skogen med målsättningen att minska skadenivån. Det är lämpligt att detta arbete sker över en längre tidsperiod.

Vad gäller den beviljade skyddsjakten angav Naturvårdsverket bl.a. följande. Utgångspunkten är behovet av att förhindra och förebygga skador av vilt. Högst tre valfria älgar får fällas per jakttillfälle och jaktområde/såt för att uppnå maximal skrämseffekt. Jakt ska bedrivas på sådant sätt att viltet inte utsätts för onödigt lidande. Vid genomförande av jakten är det särskilt viktigt att älgarna inte förföljs på sådant sätt att de utsätts för onödig stress. Detta med hänsyn till såväl snödjup som att det med största sannolikhet finns dräktiga älgkor inom området. Skyddsjakten får inte

bedrivs i form av drevjakt och inte genomförs med hjälp av lös hund. Detta för att inte utsätta de älgar som befinner sig i det område där skyddsjakten genomförs för onödigt lidande. För att Sveaskog ska ha möjlighet att genomföra skyddsjakten är det rimligt att jakten får pågå t.o.m. den 12 april 2020.

Beslut angående motordrivna fordon

De delar som gällde jakt med hjälp av helikopter, skoter och drönare samt tillstånd att medföra vapen vid färd med skoter i terräng fann Naturvårdsverket att länsstyrelsen skulle pröva som första instans. Länsstyrelsen beslutade genom det nu överklagade beslutet att avslå begäran om att få använda helikopter, drönare eller snöskoter i samband med skyddsjakten (dnr 2018-3143-2020).

I beslutet anges bl.a. följande. Av Naturvårdsverkets beslut framgår att jakten inte får bedrivs i form av drevjakt eller genomförs med hjälp av lös hund. Att använda motordrivna fordon vid jakt kan innebära en stor stress för älgar och andra djur. Stressen hos djuren kan orsaka skador som kastning av kalv samt traumatiska skador som till exempel frakturer och sårskador då djuren drivs i hög hastighet under högt motorljud, med hjälp av motordrivna fordon. Denna stress med åtföljande traumatiska skador som kan uppstå är ett lidande för djuren. Länsstyrelsens samlade bedömning är att den aktuella skyddsjakten kan genomföras utan användning av motordrivna hjälpmedel. Användning av helikopter, skoter och drönare skulle således innebära ett onödigt lidande för viltet i området.

Övrigt

Naturvårdsverket har även gett Sveaskog tillstånd till skyddsjakt efter älg i ett område i Norrbotten t.o.m. den 12 april 2020. Överklagandet i detta mål avsåg även ett beslut som Länsstyrelsen i Norrbottens län fattat angående användande av motorfordon/anordningar. Förvaltningsrätten i Luleå har den

28 september 2020 (mål nr 865-20) avskrivit sitt mål om användning av motordrivna fordon/anordningar med hänvisning till att saken hade förfallit och att det inte fanns anledning att ändå pröva målet i sak.

YRKANDEN M.M.

Sveaskog yrkar *dels* att bolaget får tillstånd att använda helikopter, skoter och drönare vid skyddsjakten, *dels* att skjutvapen får medföras vid färd med skoter i terräng. Bolaget har avstått från att genomföra skyddsjakten men vill ändå driva frågan om tillstånd att använda motordrivna fordon vid skyddsjakt eftersom den är principiellt viktig.

Länsstyrelsen vidhåller sitt beslut och uppger att det även omfattar frågan medförande av skjutvapen vid färd med motordrivet fordon i terräng.

LÄNSSTYRELSENS BESLUT SKA PRÖVAS I SAK

Naturvårdsverket gav genom beslut den 2 april 2020 Sveaskog tillstånd till viss skyddsjakt efter älg t.o.m. den 12 april. Länsstyrelsen beslutade den 7 april angående motordrivna fordon/anordningar vid skyddsjakten. Bolagets överklagande av det beslutet kom in till förvaltningsrätten den 29 april, dvs. drygt två veckor efter sista dagen som skyddsjakten fick bedrivas. Av utredningen i målet framgår att bolaget valt att inte utnyttja möjligheten till skyddsjakt.

Frågan uppkommer om huruvida målet ska prövas eller avskrivas. Av handlingarna framgår att skyddsjakt beviljades på området även 2019 och att s.k. vandringsälgar under senare delen av vinterhalvåret sedan lång tid tillbaka samlas inom området. Uppgifterna talar för att frågan om skyddsjakt på det aktuella området kan uppkomma igen. Enligt förvaltningsrätten får Sveaskog anses ha ett berättigat intresse av att få överklagandet prövat trots att tiden för den aktuella skyddsjakten löpt ut. Förvaltningsrätten tar därför upp målet till prövning i sak.

JÄV M.M.

Sveaskog ifrågasätter länsstyrelsens objektivitet utifrån omständigheter som *dels* uttalanden om jaktmetoder i bilaga till beslutet från februari 2020, *dels* ifrågasättandet av att tillståndet inte utnyttjats, *dels* att tillstånd till transport av vapen vid färd med motordrivet fordon lämnats i ett björnjaktsärende i ett område där vägnätet enligt bolaget var mer välutbyggt, *dels* länsstyrelsens argumentation och ton som antas bero på att bolagets uppriktighet inte uppskattats. I vart fall anser bolaget att de som medverkat i handläggningen av nu aktuellt ärendet inte bör handlägga eventuella framtida skyddsjaktsansökningar från bolaget.

Förvaltningsrätten utövar inte någon allmän tillsyn över länsstyrelsen och kan inte heller bestämma över den framtida handläggningen. Det enda förvaltningsrätten kan göra med anledning Sveaskogs invändningar i denna del är att upphäva beslutet på grund av jäv. Enligt 16 § förvaltningslagen är den som för en myndighets räkning tar del i handläggningen på ett sätt som kan påverka myndighetens beslut i ärendet jävig bl.a. om han eller hon har medverkat i den slutliga handläggningen av ett ärende hos en annan myndighet och till följd av detta redan har tagit ställning till frågor som myndigheten ska pröva i egenskap av överordnad instans (punkt 3, s.k. tvåinstansjäv) eller om det finns någon annan särskild omständighet som gör att hans eller hennes opartiskhet i ärendet kan ifrågasättas (punkt 4, s.k. delikatessjäv).

Länsstyrelsen har i en bilaga till beslutet i februari 2020 (*Ytterligare bakgrundsinformation om ärendet*) redogjort för sin syn på jaktmetoder trots att ansökan om skyddsjakt avslogs i sin helhet. Beslutet fattades av enhetschef BJ efter föredragande av viltförvaltare EL, även viltförvaltare ES och LD deltog i beslutet. Beslutet i april 2020 angående motordrivna

fordon/anordningar fattades av biträdande enhetschef UB med LD som föredragande och i den slutliga handläggningen medverkade även ES.

LD och ES har således deltagit i handläggningen vid båda tillfällena. Eftersom beslutet i februari innebar avslag på ansökan om skydds jakt var det inte nödvändigt att uttala sig om eventuell dispens från förbudet mot motordrivna fordon/anordningar. Uttalandena synes inte heller ha uppfattats som något överklagbart beslut. Ett beslut från länsstyrelsen var dock nödvändigt när viss skydds jakt hade tillåtits av Naturvårdverket. Det är inte fråga om s.k. tvåinstansjäv och enligt förvaltningsrätten kan det i den aktuella situationen inte heller anses ha förelegat ett s.k. delikatessjäv. Inte heller kan det i övrigt anses föreligga något jäv utifrån bolagets ifrågasättande av länsstyrelsens objektivitet. Länsstyrelsens beslut ska därför inte upphävas på grund av jäv.

JAKT MED MOTORDRIVNA FORDON/ANORDNINGAR

Rättsliga utgångspunkter

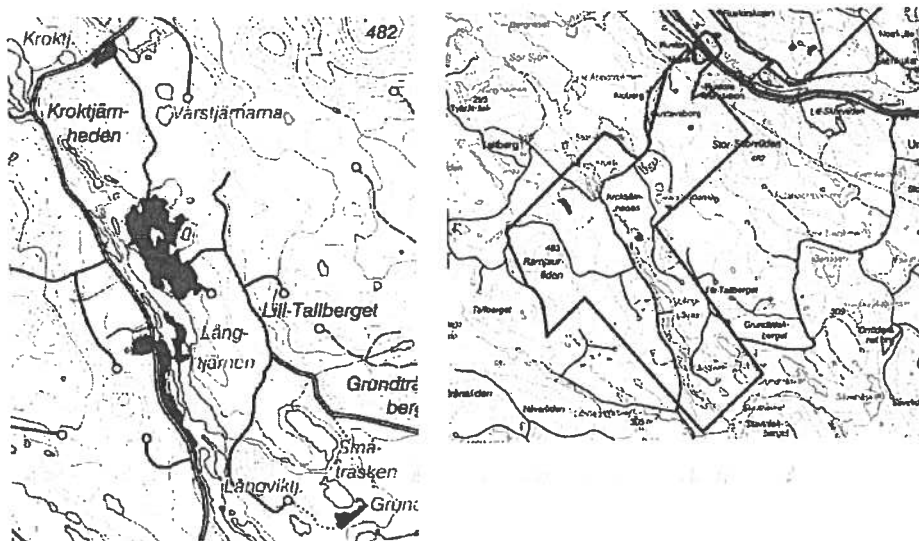
Enligt 2 § jaktlagen (1987:259) avses med jakt bl.a. att fånga eller döda vilt och att i sådant syfte söka efter, spåra eller förfölja vilt. I 27 § anges att jakten ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande.

Enligt 23 a och 29 § jaktförordningen (1987:905) får tillstånd till skydds jakt på enskilds initiativ meddelas bl.a. för att förhindra allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom, förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde.

I 31 § jaktlagen anges följande. Jakt får inte ske från motordrivna fortskaffningsmedel. Sådana fortskaffningsmedel eller andra motordrivna anordningar får inte heller användas för att söka efter, spåra, förfölja eller

genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar. Regeringen får meddela föreskrifter om undantag och med stöd av 21 § jaktförordningen får länsstyrelsen besluta om undantag från förbudet för motordrivna fordon/anordningar vid skyddsjakt efter älg.

Kartor

Kartan till vänster är en bilaga till ansökan och visar Sveaskogs föryngringsinventeringar 2015-2017; markerade områden har enligt bolaget toppskottsbetade ungskogar och siffror anger andel toppskottsbetade tallar i beståndet (20-77 procent). Kartan till höger har återopats av länsstyrelsen avseende vägnätet i området.

Sveaskog

Syftet med skyddsjakt och Naturvårdsverkets beslut

Självklart hade bolaget genomfört skyddsjakten om myndigheten hade fattat ett korrekt beslut från början eller handläggningstiden hos myndigheterna inte varit så oacceptabelt lång. Det är för övrigt inte något som myndigheten har med att göra.

Det finns inte något stöd för länsstyrelsens uppfattning att det huvudsakliga syftet med skyddsjakten skulle vara att störa de älgar som uppehåller sig i området. Villkoren som Naturvårdsverket meddelat innebär inte att jakten enbart får bedrivas som smygjakt eller vakjakt.

Skrämseleffekt ska nyttjas i sådana fall då populationsstorleken av det skadeorsakande viltslaget inte bör sänkas. Älg är inte ett sådant vilt då älgstammen inom aktuellt förvaltningsområde beskattats med 1 751 älgar färre än vad planerna angett för de senaste tre åren. Området är nästan 3 000 hektar och skrämseleffekten är obefintligt. Eventuell skrämseleffekt skulle ha medfört att älgarna förflyttade sig till ett annat närliggande område och orsakat stora skador där. Bolaget har försökt skrämma bort älgar vid andra tillfällen och erfarenheten är att skrämseleffekter inte är framgångsrikt för att förhindra allvarliga älgbetesskador. Dessutom tillåter länsstyrelsen inte motorfordon med hänvisning till risken att älgarna blir förskrämda. Länsstyrelsen tillämpar dessutom inte skrämseleffekt vid skyddsjakt efter rovdjur. Tvärtom förenas regelmässigt de besluten med villkor som syftar till att skyddsjakten ska kunna genomföras så effektivt som möjligt, bl.a. användning av helikopter och skoter. Självklart ska det inte göras en åtskillnad mellan dessa skyddsjakter. Länsstyrelsens utveckling av skillnaden mellan skyddsjakt efter älg och efter björn är inte särskilt övertygande.

Områdets beskaffenhet m.m.

I förarbetena till jaktlagen framhålls att helikopteranvändning kan vara en förutsättning för en effektiv skyddsjakt i de norra delarna av landet (prop. 2012/13:191, s. 53). Avsnittet avsåg visserligen skyddsjakt efter rovdjur, men syftet är i båda fallen att på effektivast möjliga sätt undvika eller mildra skadorna för respektive näringsidkare.

Länsstyrelsen måste förhålla sig till antalet älgar som får skjutas och verkar helt ha bortsett från det resultat som kan uppnås utan användning av motordrivna fordon. Tillstånden avser totalt 34 älgar över ett område om totalt cirka 6 500 hektar och skulle ha genomförts på mindre än två veckor. Bolaget har sedan skyddsjaktsärendet år 2019 förstått att det inte är möjligt att med någon framgång genomföra skyddsjakt i området utan användning av helikopter. Området inom Råmen 1:1 är nästan 3 000 hektar, otillgängligt och avlägset och det är uppenbart att länsstyrelsen inte förstår utmaningen, det gäller inte minst den tid som skulle åtgå. Bolaget genomförde skyddsjakt i området två dagar i slutet av januari 2020. Det observerades 40 älgar, men trots 18 mandagar fälldes enbart fyra älgar. Älgarna kan också tillfälligtvis skingras över större områden, för att några dagar senare åter vara tillbaka för att äta och då åter kunna jagas.

Avskjutningsstatistiken ger inte alls stöd för att det skulle vara möjligt att verkställa skyddsjakten på ”normalt sätt och med vedertagna metoder”. Det aktuella jaktlaget jagar företrädesvis när det är ingen eller lite snö och dessutom med hjälp av lös hund. Majoriteten av älgjägarna i det aktuella området jagar sällan fram till jakttidens slut och det finns dessutom ett kraftigt motstånd till vinterjakt efter älg.

Skoter avsåg bolaget att använda för att sätta ut passkyttar och för att i förekommande fall spåra vilt, inte för att förfölja med eller skjuta från.

Hänsyn

Användning av motordrivna fordon skulle inte orsaka viltet ett onödigt lidande och helikopter är ett effektivt och skonsamt sätt att verkställa ett beslut om skyddsjakt. Det kan vara mer skonsamt eftersom de älgar som eventuellt skulle ha kunnat bli berörda av ljudet snabbt kan skjutas. De flesta av älgarna som förföljts skulle ha skjutits vid ett eller ett fåtal tillfällen. Ur djuretisk synpunkt finns det inget som helst vetenskapligt stöd

för att älgarna skulle orsakas skada på det sätt som myndigheten gör gällande, vilket bolaget fått bekräftat i kontakter med landets viltforskare.

Drönare skulle användas för att finna vilt, inget annat, och samma skäl som för helikopter eller skoter gör sig rimligen inte gällande. Med hjälp av drönare på hög höjd kan älgar mot snöbakgrund identifieras utan att skrämmas vilket väsentligen kan effektivisera skyddsinsatser.

Under den aktuella tidsperioden genomfördes älgmärkningar i Norrbottens län och inom ramen för det projektet har älgar förföljts med helikopter och, en åt gången, sövts med bedövningsammunition som avlossats på nära håll från helikoptern. Helikopteranvändning i dessa fall kan omöjligt vara mindre stressande eller mindre oetisk.

Helikopter har fått användas för skyddsjakt efter björn i stora renhjordar. Länsstyrelsens antaganden borde rimligen medföra en ökad stressnivå också för de björnar som skyddsjagas. Också annat vilt som befinner sig i helikopterns eller skoterns närhet bör få ett ökat stresspåslag utan att det beaktas. Vad gäller renar så gjorde Sveaskog vid den aktuella tidpunkten flera besök i området och det fanns knappt ett enda renspar.

Länsstyrelsen

Syftet med skyddsjakt och Naturvårdsverkets beslut

Att skrämme i sig inte ansetts vara en tillräcklig åtgärd bekräftas av att Sveaskog faktiskt beviljats skyddsjakt men skyddsjakt syftar inte till att vara så effektiv som möjligt i fråga om att decimera antalet djur. Att eftersträva sekundära effekter som bidrar till det övergripande syftet är en självklarhet, särskilt i situationer med ett stort antal individer som bidrar till problem-bilden och inte en enskild individ. Åtgärder måste utformas med hänsyn till att viltet inte får utsättas för onödigt lidande. Att bolaget inte genomförde någon skyddsjakt gör att behovet ifrågasätts.

Formuleringar och villkor i Naturvårdsverkets beslut ger en tydlig bild för länsstyrelsen inför fortsatt hantering, bl.a. begränsas användandet av hund och jakten får inte bedrivas som drevjakt. Dessa villkor medför att jakten endast får bedrivas som smygjakt eller vakjakt (*skonsamma och inte stressande metoder som inte driver eller får djuren att börja springa*). Att använda motorfordon i jakten utöver vad som normalt är tillåtet riskerar att ha samma effekt som en drevjakt.

Områdets beskaffenhet m.m.

Jakttid på älg i Västerbotten råder under hela januari. Det aktuella området utgör nästan helt ett visst jaktlags område inom Umeälvens älgskötselområde. Jaktlaget har de senaste tre åren skjutit 107 procent av sin tilldelning och målsättning för området, vilket kan jämföras med ett snitt på 92 procent för de andra jaktområdena inom älgskötselområdet. Det är 4,2 älgar per 1 000 hektar i genomsnittlig avskjutning. Lokala markägare och jakträttshavare bör i möjligaste mån informeras om skyddsjakten och bjudas in att delta.

Området är inte svårtillgängligt eller avlägset, det har snarare ett väl utbyggt vägnät som går att nyttja med bil om det plogas eller genom användande av skoter på oplogad väg. Nedpackade vapen kan transporteras på snöskoter på oplogad väg fram till ett jaktområde eller för att placera ut passkyttar längs en väg. Det är i detta fall frågan om ett stort antal älgar som orsakar skada på ett antal ungsöksbestånd i ett avgränsat område. Eftersom tätheten av älg i ansamlingsområdet var hög fanns det också stora möjligheter att fälla ett så begränsat antal älgar. Vid tidigare beslut om skydds jakt under februari månad 2019 i samma område beviljades inte heller undantag för motorfordon (dnr 218-1451-2019). I samband med det beslutet anfördes inget om att det inte var möjligt att bedriva skydds jakt i området på annat sätt. Området kan omöjligt bedömas som så svårjagat att det måste till okonventionella metoder och särskilda undantag, det gäller även drönare.

Trots att Länsstyrelsen förklarat att det i synnerhet är i fråga om björnar i renars kalvningsland som helikopter under strikta villkor ofta kan komma att tillåtas så väljer bolaget att jämföra med just den typen av skyddsjakt. Jämförelsen inte är representativ. Under kalla och snörika vårar kan renarnas vandring bromsas upp i de fjällnära skogarna. Allteftersom börjar de kalva samtidigt som hungriga björnar börjar vakna ur sin vintersömn. Siffrorna för skyddsjakt efter björn våren 2020 är ovanligt höga och samma mönster visade sig även i Norrbottens och Jämtlands län, vilket indikerar att det inte är brister i björnförvaltningen eller ändrade rutiner som är främsta anledningen till den stora ökningen.

Hänsyn

Med hänsyn till snödjup och snöförhållanden (*delvis djup och lös snö men också kraftig skarsnö i ytskiktet*), är det inte lämpligt att tillåta helikopter eller andra motorfordon eftersom det riskerar att orsaka onödigt lidande för älgarna. Den här tiden på året kan hondjuren ha långt gångna foster i sina magar och ett högt stresspåslag kan medföra att de kastar sina foster.

Enligt berörd sameby skulle skyddsjakt från helikopter vara ytterst olämplig bl.a. med avseende på inkommande rengrupper till området. Även om dessa förhållanden inte var en avgörande faktor för beslutet så har samebyns problematik vägts in. Vid skyddsjakt på björn i kalvningsland görs en avvägning i en situation där björn orsakar skador på just ren. Det går inte att resonera så som Sveaskog gör, att rennäringen därför ska tolerera samma typ av störning i samband med skyddsjakt på älg.

När det kommer till viltforskningsprojekt måste invasiva studier först godkännas av en etisk nämnd och störningen sätts i relation till studiens nytta. Projektet är irrelevant för prövningen av om Sveaskog ska få använda helikopter vid skyddsjakt.

Förvaltningsrättens bedömning

Naturvårdsverket beviljade delvis Sveaskog sökt tillstånd till skyddsjakt efter älg med vissa villkor. Länsstyrelsen har nu prövat frågan om användning av motordrivna fordon/anordningar vid skyddsjakten.

Motordrivna forskaffningsmedel/anordningar är enligt jaktlagen förbjudna vid jakt. Regeringen får dock meddela föreskrifter om undantag, vilket skett genom jaktförordningen. Jakten ska samtidigt bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande. Det ankommer på sökanden att visa att förhållandena i det enskilda fallet är sådana att dispens är nödvändig.

I Naturvårdsverkets beslut angavs bl.a. villkoret att högst tre valfria älgar fick fällas per jakttillfälle och jaktområde/såt för att uppnå maximal skrämseleffekt. Tillåten skyddsjakt fick inte bedrivas i form av drevjakt och inte genomföras med hjälp av lös hund för att undvika onödigt lidande. Villkoren talar inte för någon prioritering av effektiv avskjutning och ingenting tyder heller i övrigt på att tiden för skyddsjakt, en period av tio dagar efter det att beslut meddelades, bestämts utifrån att motordrivna fordon/anordningar skulle användas för att effektivisera jakten.

Sveaskog uttrycker en bestämd åsikt om behovet av motordrivna fordon/anordningar. Varken kartor över vägar och drabbade områden eller andra konkreta uppgifter visar dock enligt förvaltningsrättens mening att omständigheterna i det enskilda fallet är sådana att dispens är nödvändig. Att bolaget fått tillstånd till skyddsjakt i Norrbotten under samma period medför inte heller någon annan bedömning.

SKJUTVAPEN VID FÄRD I TERRÄNG

Enligt 22 § jaktförordningen är huvudregeln att skjutvapen inte får medföras vid färd med motordrivna fordon i terräng men det anges några direkt

tillämpliga undantag, t.ex. när undantag medgetts från förbudet mot att använda motordrivna fordon vid jakt. Med stöd av 23 § får länsstyrelsen i det enskilda fallet eller genom föreskrifter medge undantag om det behövs för renskötseln eller om det annars finns särskilda skäl.

Sveaskogs ansökan avsåg även transport av vapen i terräng och utplacering av passkyttar nämndes. Frågan uppkommer om länsstyrelsen genom det överklagade beslutet även prövat Sveaskogs ansökan i denna del.

Länsstyrelsen beslutade att avslå begäran att få använda ”helikopter, drönare eller snöskoter i samband med skyddsjakt”. Enligt länsstyrelsen är beslutet otydligt men omfattar även transportfrågan; eftersom dispens för motorfordon i terräng vid jakten inte beviljades var det inte heller aktuellt med tillstånd att transportera vapen på motorfordon i terräng. Länsstyrelsen har emellertid inte hänvisat till bestämmelsen i 23 § jaktförordningen och beslutets utformning i övrigt ger enligt förvaltningsrätten inte heller stöd för att någon annan prövning än avseende själva jakten kan anses ha skett.

Förvaltningsrätten ska inte som första instans pröva frågan om tillstånd enligt 23 § jaktförordningen. Den aktuella skyddsjakten fick ske t.o.m. den 12 april 2020 och det finns enligt förvaltningsrätten inte anledning att ändå återförvisa målet till länsstyrelsen i denna del för prövning.

SAMMANFATTNING

Förvaltningsrätten finner att länsstyrelsens beslut avseende jakt med motordrivet fordon/anordning ska prövas trots att tiden för den av Naturvårdsverket beviljade skyddsjaktens genomförande gått ut. Enligt förvaltningsrätten ska beslutet inte upphävas på grund av jäv. Vidare har Sveaskog inte visat att förutsättningar för dispens från förbudet mot jakt med motordrivet fordon/anordning kan anses föreligga i det aktuella fallet varför yrkandet ska avslås.

Det överklagade beslutet omfattar inte frågan om transport av vapen på motordrivet fordon i terräng i annat syfte än jakt, t.ex. för utplacering av passkyttar. Frågan ska inte prövas av förvaltningsrätten som första instans och det finns inte anledning att återförvisa målet till länsstyrelsen för prövning eftersom tiden för skyddsjakten gått ut.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (FR-03)

[REDACTED]

I avgörandet, som är enhälligt, har rådmannen [REDACTED] samt nämndemännen [REDACTED] och [REDACTED] deltagit. Målet har föredragits av [REDACTED].

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.